

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0302/2012

11.10.2012

ДОКЛАД

относно доклада на ЕС за 2011 г. относно съгласуваността на политиките
за развитие
(2012/2063(INI))

Комисия по развитие

Докладчик: Birgit Schnieber-Jastram

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ЗАЕТОСТ И СОЦИАЛНИ ВЪПРОСИ	32
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РИБНО СТОПАНСТВО	35
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВА НА ЖЕНИТЕ И РАВЕНСТВОТО НА ПОЛОВЕТЕ	40
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	47

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно доклада за 2011 г. относно последователността на европейските политики за развитие

(2012/2063(INI))

- като взе предвид членове 9 и 35 от съвместната декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, Европейския парламент и Комисията относно политиката на Европейския съюз за развитие: „Европейският консенсус“¹,
- като взе предвид дял V от Договора за Европейския съюз, и по-специално член 21, параграф 2 от него, определящ принципите и целите на ЕС в международните отношения, както и член 208, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие от 1992 г. и Стокхолмската конвенция за устойчивите органични замърсители,
- като взе предвид член 12 от Споразумението за партньорство между държавите от АКТЬ и ЕС (Споразумението от Котону),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията, озаглавен „Доклад на ЕС относно съгласуваността на политиките за развитие за 2011 г.“ (SEC(2011)1627),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията, озаглавен „ЕС като глобален партньор за развитие: ускоряване на напредъка към Целите на хилядолетието за развитие“ (SEC (2008)0434),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията, озаглавен „Работна програма за съгласуваност на политиките за развитие за периода 2010—2013 г.“ (SEC(2010)0421),
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Съгласуваност на политиките за развитие – установяване на рамка на политиката за единен подход в целия Съюз“ (COM(2009)0458),
- като взе предвид своята резолюция от 18 май 2010 г. относно съгласуваността на политиките за развитие на ЕС и понятието „официална помощ за развитие плюс“²,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно съгласуваността на политиките за развитие, 14 май 2012 г. (док. 9317/12),
- като взе предвид заключенията на Съвета относно повишаването на

¹ ОВ С 46, 24.2.2006 г., стр. 1.

² ОВ С 161 Е, 31.5.2011 г., стр. 47.

въздействието на политиката за развитие на ЕС: програма за промяна, 14 май 2012 г. (док. 9369/12),

- като взе предвид заключенията на Съвета относно подхода на ЕС към търговията, растежа и развитието през следващото десетилетие, 16 март 2012 г. (док. 7412/12),
  - като взе предвид заключенията на Съвета относно глобалния подход към миграцията и мобилността, 3 май 2012 г. (док. 9417/12),
  - като взе предвид заключенията на Съвета относно съгласуваността на политиките за развитие, 18 ноември 2009 г. (док. 16079/09),
  - като взе предвид партньорската оценка на Европейския съюз от 2012 г., извършена от Комитета за подпомагане на развитието и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие,
  - като взе предвид доклада за отчетността на ЕС за 2012 г. относно прегледа на напредъка на финансирането за развитие на ЕС и неговите държави членки от 9 юли 2012 г.,
  - като взе предвид проучването на фондация „Еверт Вермеер“, озаглавено „Политиката на ЕС относно суровините и минното дело в Руанда — практическа съгласуваност на политиката за развитие“ от февруари 2012 г.,
  - като взе предвид Декларация А (2010) 21584 от 28 септември 2010 г. от 21-вата сесия на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ–ЕС,
  - като взе предвид член 48 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по регионално развитие, както и становищата на комисията по заетост и социални въпроси, комисията по рибно стопанство и комисията по права на жените и равенство между половете (А7-0302/2012),
- А. като има предвид, че в член 208 от Договора за функционирането на Европейския съюз намаляването и в дългосрочен план изкореняването на бедността, съгласно определението в Европейския консенсус за развитие, се посочва като основната цел на политиката за развитие на ЕС и като има предвид, че Съюзът взема предвид целите на сътрудничеството за развитие при изпълнението на политиките, които биха могли да засегнат развиващите се страни;
- Б. като има предвид, че ангажиментът на Европейския съюз за осигуряване на съгласуваност на политиките за развитие (СПР) в съответствие със заключенията на Европейския съвет от 2005 г., наскоро отново беше потвърден в неговите заключения относно СПР;
- В. като има предвид, че съществуват безспорни несъответствия в политиките на ЕС в областта на търговията, селското стопанство, рибарството, климата, правата върху интелектуална собственост, миграцията, финансите, оръжията и суровините,

които оказват влияние върху целите за развитие; като има предвид, че СПР може да допринесе за намаляване на бедността чрез намиране на фундаментални взаимодействия между политиките на ЕС;

- Г. като има предвид, че новата рамка на политиката за развитие, представена в програмата за промяна, има за цел съгласуваност на политиките не само в рамките на Съюза, но също и по отношение на Съюза и неговите държави членки, като се застъпва за съвместно програмиране и подчертава ролята на ЕС като фактор, който координира, обединява и определя политиките;
- Д. като има предвид, че една международна рамка за сътрудничеството за развитие за периода след 2015 г. има потенциала да играе ролята на катализатор за преодоляване на големите промени и други глобални предизвикателства и би могла да помогне за прилагането на правата и удовлетворяването на потребностите на отделните лица;
- Е. като има предвид, че въпреки подобренията, какъвто е случаят с ЕС, преките или косвените субсидии за селскостопанските продукти продължават да влияят отрицателно на продоволствената сигурност и развитието на жизнеспособен селскостопански сектор в развиващите се страни;
- Ж. като има предвид, че ЕС се ангажира с постигането на целта на ООН за 0,7 % от brutния национален доход (БНД) за официална помощ за развитие (ОПР) до 2015 г.;
- З. като има предвид решението на Съда на Европейския съюз от ноември 2008 г., съгласно което операциите на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) в развиващите се страни трябва да дават приоритет на развитието пред всяка икономическа или политическа цел;
- И. като има предвид, че голям брой проучвания показват, че незаконни финансови потоци в размер между 850 милиарда и 1 трилион щатски долара изтичат всяка година от развиващите се страни, което намалява силно техните фискални приходи, а следователно и възможностите им сами да се развиват;
- Й. като има предвид, че чрез своята цел да увеличи въздействието на помощта за развитие на ЕС програмата за промяна (СОМ (2011) 637) отново посочва, че целите в областта на развитието, демокрацията, правата на човека, доброто управление и сигурността са взаимосвързани;
- К. като има предвид, че обществените поръчки възлизат на 19 % от световния БВП или на почти 40 пъти повече от сумата, предоставяна от ЕС и държавите членки за ОПР; като има предвид, че като такива те имат огромен потенциал да бъдат средство за прилагането на устойчиви държавни политики както в ЕС, така и в държавите, получаващи ОПР;
- Л. като има предвид, че недохранването убива около 2,6 милиона деца годишно и че ако не бъде овладяно, ще изложи почти половин милиард деца на риск от постоянни увреждания през следващите 15 години; като има предвид, че около

една трета от децата в предучилищна възраст по света понастоящем страдат от поднормено тегло (твърде малко тегло за тяхната възраст) или спиране на растежа (прекалено нисък ръст за тяхната възраст); като има предвид, че недохранването коства на държавите от 2 до 4 % от техния БВП, а на отделните лица се оценява, че коства до 11 % от доходите им през целия живот, като в същото време съществуват изпитани, икономически ефективни мерки в областта на храненето, които биха представлявали стабилна инвестиция;

- М. като има предвид, че до 2030 г. търсенето на енергия и вода се очаква да нарасне с 40 %, а търсенето на храна – с 50 %, и като има предвид, че увеличаването на населението, заедно с оформящата се средна класа в бързоразвиващите се и развиващите се страни ще упражни огромен натиск върху природните ресурси, особено водата, енергията и земята, както и върху околната среда;
- Н. като има предвид, че концепциите за човешкото развитие и човешката сигурност споделят четири основни перспективи: те са съсредоточени върху хората, имат множество измерения, имат широки възгледи относно човешката реализация в дългосрочен план и разглеждат проблема с хроничната бедност¹;
- О. като има предвид, че външното измерение на двата нови фонда на ГД „Вътрешни работи“ и компонентът относно миграцията и убежището на тематичната програма за глобалните обществени блага и предизвикателства на Инструмента за сътрудничество за развитие обхващат, както се очакваше в декларираните приоритети, сходни тематични области, макар и от различни гледни точки;
- П. като има предвид, че клинични изпитвания, които вече не се приемат от западноевропейските комитети по етика, се одобряват от местните комитети по етика в държави като Индия, Китай, Аржентина и Русия; като има предвид, че по-специално етичните принципи, които са от първостепенно значение за развиващите се страни, както е отразено в Декларацията от Хелзинки, се игнорират от предприятията и регулаторните органи²;
- Р. като има предвид, че културата във всичките си измерения е основен компонент на устойчивото развитие, защото тя, посредством материалното и нематериалното наследство, творческите индустрии и различните форми на художествено изразяване, е мощен фактор за икономическо развитие, социална стабилност и опазване на околната среда;
- С като има предвид, че проучванията показват, че ако жените са образовани и могат да печелят и контролират доходите си, от това следват редица положителни резултати: спад в майчината и детската смъртност, подобряване на женското и детското здраве и хранене, увеличаване на селскостопанската производителност, възможност за смекчаване на последиците от изменението на климата, забавяне

---

¹ Sen, Amartya: „Защо е необходима човешката сигурност?“ („Why Human Security?“), текст, представен на Международния симпозиум по човешка сигурност в Токио, 28 юли 2000 г.

² „Клинични изпитвания в развиващите се страни: как да бъдат предпазени хората от неетични практики?“ („Clinical trials in developing countries: How to protect people against unethical practices?“), проучване, изготвено от Генерална дирекция по външни политики на ЕС, Европейски парламент.

на прираста на населението, разрастване на икономиката и прекъсване на цикъла на бедността¹;

- Т. като има предвид, че информационните и комуникационните технологии имат потенциала да спомагат за смекчаване на последиците от изменението на климата не само чрез намаляване на своя дял от емисиите на парникови газове, но също така и чрез използването им за намаляване на емисиите в други сектори и за справяне със системната промяна и вторичните ефекти, например дематериализацията и онлайн доставките, замяната на транспорта и пътуването, приложенията за контрол и управление, по-голяма енергийна ефективност в производството и използването, както и стопанисване на продукта и рециклиране;
- У. като има предвид, че през 2007 г. партньорската проверка на Комитета за подпомагане на развитието относно Европейските общности отбеляза, че „доброто разбиране на целесъобразността на бюджетната подкрепа в местен контекст е важно“;
- Ф. като има предвид, че образованието може да бъде от основно значение не само за устойчивостта на околната среда, здравеопазването, икономическия растеж и за постигането на целите на хилядолетието за развитие като цяло, но също така и за укрепването на мира; като има предвид, че образованието може би повече от всеки друг сектор е в състояние да осигури ясно разпознаваемите първи предимства от мира, от които може да зависи оцеляването на мирните споразумения, ако образователните системи са приобщаващи и насочени към насърчаване на нагласи, които водят до взаимно разбирателство, толерантност и уважение, като по този начин правят обществата по-слабо податливи на ожесточен конфликт;

Осъществяване на СПР

1. приветства усилията на ЕС за СПР; подчертава, че СПР е не само правно задължение, но че създаването на отговорни, прозрачни, основани на правата на човека и приобщаващи политики е възможност за ЕС да изгради равностойни и устойчиви партньорства с развиващите се страни, които са нещо повече от сътрудничество за развитие; подчертава също така, че приведените в съответствие със СПР политики дават на правителствата и обществата на развиващите се страни възможността и отговорността сами да генерират успехи;
2. счита, че СПР трябва да се основава на признаването на правото на дадена държава или регион да определя по демократичен начин своите собствени политики, приоритети и стратегии за защита на поминъка на своето население в съответствие с Международния пакт за икономически, социални и културни права на ООН;

---

¹ Isobel Coleman: „Глобалният стъклен таван: защо овластяването на жените е добро за бизнеса“ („The global glass ceiling: Why empowering women is good for business“), *Foreign Affairs*, № 89, май/юни 2010 г., стр. 13—20; ФНООН: „Състояние на световното население от 2009 г., Справяне с един променящ се свят: жени, население и климат“ („State of World Population 2009, Facing a changing world: women, population and climate“).

3. приветства осемте области на действие за периода 2011—2014 г., избрани от Комисията в нейното предложение за нова политика в областта на корпоративната социална отговорност; подчертава значението на задълженията за корпоративна социална отговорност и че е важно да се насърчават работодателите да прилагат социални стандарти, които са по-амбициозни от действащата нормативна уредба, включително възможността за разработване и получаване на обозначение като социален знак; призовава Комисията да подкрепи държавите членки внимателно да наблюдават изпълнението на тези задължения и да гарантират тяхното прилагане от закона и настоява предстоящата инициатива във връзка с корпоративната социална отговорност да отразява задълженията спрямо СПР и да премине към обвързващи стандарти за корпоративна социална отговорност;
4. подчертава, че СПР е не просто технически въпрос, а преди всичко политическа отговорност и че Парламентът, в качеството на съзакондател и демократично избрана институция, носи основна отговорност за превъплътяването на ангажиментите в конкретни политики;
5. настоява, че Европейският консенсус за развитие, включително неговото определение за СПР, следва да остане доктриналната рамка за политиката за развитие на ЕС и че всеки опит за неговото преразглеждане или замяна в контекста на програмата за промяна следва да се осъществява с участието на институциите, благодарение на които е създаден;
6. припомня, че всяка нова политическа ориентация в контекста на 11-ия Европейски фонд за развитие, произтичаща от програмата за промяна, трябва да бъде в съответствие с духа и буквата на Споразумението от Котону;
7. подчертава, че прозрачността във всички области способства постигането на СПР, тъй като тя не само може да предотврати неволна несъгласуваност, но също така е ефективна и при налични сблъсъци на интереси;
8. призовава за въвеждането на структурирани годишни срещи между представители на националните парламенти на държавите членки на ЕС и Европейския парламент за осигуряване на последователност при изразходването на помощта за развитие;
9. посочва значението на изграждането на знания и опита по отношение на сложния въпрос за СПР; изисква следователно от Комисията да гарантира, че са взети мерки за съсредоточаване на някои програми на ГД „Изследвания и иновации“ върху въпроси, свързани със СПР; препоръчва също така изработването и насърчаването на стратегия за изследване на развитието, за да установи контакт с ГД „Изследвания и иновации“ и други генерални дирекции за научни изследвания, както и с други компетентни органи извън Комисията, като например Организацията за икономическо сътрудничество и развитие и Световната банка;
10. настоява, че в оценките на въздействието, изготвени от Комисията, както и в тези, които трябва да бъдат изготвени от Парламента, следва да се дава отговор на

въпросите относно икономическото и социалното въздействие и въздействието върху околната среда на политиките във и извън ЕС, определени в насоките от 2009 г. относно оценките на въздействието; призовава също така Комисията да изготвя оценките на въздействието преди съответното предложение относно политиката, за да се гарантира, че организациите на гражданското общество и други заинтересовани страни ще могат да участват в процеса, като по този начин се създава добавена стойност по отношение на капацитета;

11. подчертава, че Комитетът за оценка на въздействието на Комисията, както и подобната институция, която трябва да бъде създадена от Парламента, се нуждаят от достатъчно опит в областта на политиките за развитие, за да изпълняват задълженията си да проверят качеството на оценките на въздействието по отношение на СПР;
12. предлага по целесъобразност в прегледи и последващи оценки на политиките на ЕС да се включва препратка към СПР; счита, че всяка оценка на програми, изпълнявани в рамките на Европейския фонд за развитие или Инструмента за сътрудничество за развитие, следва да включва оценка на последиците за СПР;
13. приветства включването на специфични ангажименти в областта на СПР в работната програма на датското председателство и призовава следващите председателства да последват този пример;
14. приветства третия двугодишен доклад на Комисията относно СПР от 2011 г., но изразява съгласие със Съвета относно необходимостта от включване в бъдещите доклади на независима оценка на напредъка, включително количествени и качествени последици и разходи вследствие на несъгласуваността на политиките; предлага в бъдещите доклади да се включва цялостен преглед на свързаните със СПР резултати от диалога на равнище държави, за да може да бъде чут гласът на гражданите на развиващите се страни;
15. призовава държавите членки и техните национални парламенти да насърчават СПР чрез специфична работна програма със задължителни графици, с цел подобряване на европейската работна програма за СПР;
16. изразява съгласие с Комисията, че при подготовката на следващата работна програма на СПР е необходима по-широка дискусия с Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и държавите членки, както и с всички заинтересовани страни, като например неправителствените организации (НПО) и организациите на гражданското общество; изразява съгласие, че по-малко на брой показатели, в съчетание с по-точен и по-добър мониторинг, могат да доведат до по-добре функционираща рамка и по-лесен мониторинг;
17. призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и ЕСВД да потвърдят своята важна роля за постигането на действителна СПР;
18. предлага СПР да бъде ясно определена като приоритет за ЕСВД и делегациите чрез допълнително укрепване на политическия диалог на ЕС с организациите на

гражданското общество, местните парламенти и други заинтересовани страни, като ги призовава да събират доказателства за липса на съответствие или съгласуваност, чрез подобряване на позоваванията на СПР в програмните документи и тяхното привеждане в действие и чрез разработването на програма за обучение, съвместно с ГД „Развитие и сътрудничество“ — EuropeAid, за всички нови служители на ЕСВД, за да се гарантира, че са способни да разбират и прилагат СПР; посочва, че за да изпълняват делегациите и щабовете тази задача, трябва да им бъдат предоставени адекватни ресурси;

19. подчертава, че делегациите на ЕС са основен фактор при планирането и управлението на бюджетната подкрепа и че те следва да бъдат обезпечени със съответните ресурси;
20. припомня първостепенното значение на член 12 от Споразумението за партньорство АКТБ–ЕО, както и задължението на Комисията редовно да информира секретариата на групата на държавите от АКТБ за планираните предложения, които биха могли да засегнат интересите на държавите от АКТБ; призовава Комисията да информира Парламента, когато се предприемат такива процедури;
21. приветства предложението на Комисията за задълбочаване на сътрудничеството с Европейския парламент и националните парламенти относно СПР, като се ангажира с по-голям обмен с тях по този въпрос и като ги придружава при придобиването на специфичен аналитичен капацитет за принос за насърчаването на СПР в ЕС; предлага обменът между националните парламенти, Европейския парламент и Комисията да се осъществява под формата на структурирани годишни срещи, които да включват ясни цели, заедно с дейности по мониторинг на задачите с цел укрепване на СПР в ЕС;
22. счита, че обществените поръчки следва да се използват ефективно за постигане на общите цели на ЕС за устойчиво развитие и че следователно бъдещите директиви за обществените поръчки следва да дават възможност за включването на критерии за устойчивост в рамките на целия процес по възлагане на обществени поръчки;

Специфични препоръки относно петте най-важни области

Търговия

23. приветства факта, че Комисията, в своето съобщение относно „Търговия, растеж и развитие – Адаптиране на търговската и инвестиционната политика към най-нуждаещите се страни“ поема ангажимент да подкрепя дребните производители и да насърчава инициативите за справедлива, екологосъобразна и етична търговия, но изразява съжаление във връзка с липсата на ангажимент за включване на основните принципи на справедливата търговия в политиките на ЕС;
24. изразява съжаление предвид публикуването от страна на Комисията на два отделни доклада – за търговията като цяло и за търговията и развитието, което беше неефективно от гледна точка на СПР;

25. изразява съжаление, че БВП на глава от населението е единственият критерий за допустимост за Общата система за преференции, тъй като това би могло да се окаже в противоречие с целите на ЕС за развитие; припомня своята резолюция от 8 юни 2011 г. относно „Отвъд БВП – Измерване на напредъка в свят на промени“¹, която се позовава на индекса на човешко развитие;
26. припомня несъответствията, които възникнаха в рамките на европейските споразумения за партньорство, а именно: а) че се настоява някои държави да подпишат споразумение, преди да са взаимно договорени неговите конкретни условия, б) че Комисията предлага да се заличат 18 държави от приложение I към Регламента относно достъпа до пазара и в) че по време на преговорите не се обръща достатъчно внимание на въпросите за правата на човека;
27. счита, че насоките за многонационалните предприятия на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие следва да станат задължителни стандарти в инвестиционните договори на ЕС за търговията и промишлеността, като се гарантира, че в инвестиционните договори се включват клаузи относно прозрачността и борбата срещу незаконните капиталови потоци, както и пълно отчитане от страна на предприятията във връзка с въпросите в областта на околната среда и социалните въпроси; посочва, че тези инвестиционни договори следва да подобряват правата и задълженията на правителствата за регулиране на икономическата дейност в чувствителни области на политиката като например околната среда и да насърчават достоен труд в по-широк обществен интерес и по-дългосрочния интерес на бъдещите поколения;

Селскостопанска политика и политика в областта на рибарството

28. изразява съжаление, че делът на помощта за търговията от ЕС за най-слабо развитите страни е намалял на 16 % през 2010 г. (1,7 милиарда евро при 8,7 милиарда евро за държавите, които не спадат към най-слабо развитите страни), в сравнение с 22 % през 2009 г.²; призовава Комисията да информира Парламента за годишния и/или многогодишния дял от средствата по Европейския фонд за развитие, изразходвани за помощ за търговията;
29. предлага Комисията да създаде нов импулс за устойчиви обществени поръчки на международно равнище, а рамката в резултат от преразглеждането на директивите за обществените поръчки да осигури на възлагащите органи политическо пространство за информиран избор по отношение на обществените поръчки в подкрепа на развитието;
30. призовава Комисията активно да подкрепя в рамките на СТО предложението на някои донори за стесняване на обхвата на инициативата за предоставяне на помощ за търговията, за да стане тя по-лесна за контрол, по-ефективна и по-съсредоточена върху основни елементи от връзката между търговията и развитието, така че да се постигне по-голяма ефективност и да се гарантира

---

¹ P7_TA(2011)0264.

² Европейска комисия, „Доклад за отчетността на ЕС относно финансирането за развитие за 2012 г.“, 9 юли 2012 г.

финансирането на донорите;

31. обръща внимание на публикуването на преразгледана стратегия за правата върху интелектуалната собственост по отношение на трети държави, която от гледна точка на развитието следва да гарантира адекватен достъп до лекарства и да предоставя ефективни стимули за фармацевтични изследвания, като се използва гъвкавостта на Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост в подходящи случаи, като например спешни случаи в областта на здравеопазването, както и чрез постигане на съвместимост на стратегията с паралелния дневен ред за евтин достъп до лекарства; подчертава също така, че връзката с дневния ред на продоволствената сигурност е много важна в този контекст, например за да се гарантира защитата на сортовете растения и да се признае важноста на разнообразните селскостопански системи и традиционните системи за доставка на семена;
32. предлага прилагането на преференциални търговски правила, които подобряват трансфера на екологосъобразни селскостопански технологии в СТО и в двустранните търговски споразумения с развиващите се страни;
33. приветства създаването през 2010 г. в рамките на групата за устойчиво развитие на ГД „Търговия“ на фокусна точка за координиране на дейностите, свързани със справедливата търговия, които са важен пример за това как политиките на ЕС в областта на търговията и развитието могат да станат по-съгласувани и подкрепящи се взаимно;
34. посочва, че справедливата търговия между ЕС и развиващите се страни води до необходимостта от плащане на справедлива цена за ресурсите и селскостопанските продукти на развиващите се страни, т.е. цена, която отразява вътрешните и външните разходи, като същевременно се гарантира спазването на основните трудови стандарти на МОТ по отношение на условията на труд, както и международните стандарти във връзка с опазването на околната среда;
35. отново призовава за ефективно разрешаване на проблема с полезните изкопаеми от зони на конфликт и други ресурси, свързани с конфликти в развиващите се страни, довели до смъртта и изселването на милиони хора;
36. счита, че развиващите се страни следва да защитават своята икономика и да пристъпят към селективно отваряне на пазара, какъвто беше случаят в Европа;
37. отправя искане до Комисията за по-нататъшно интегриране на договорени на международно равнище трудови и свързани с околната среда стандарти в инструменти от рода на споразуменията за икономическо партньорство и споразуменията за свободна търговия;
38. приветства факта, че значението на дребното селско стопанство за борбата с глада се признава от ЕС и че мерките за адаптация са приоритети в програмата за продоволствената сигурност; подчертава, че подкрепата за жените дребни селскостопански производители е особено уместна;

39. отново заявява, че свързаните с развитието въпроси следва да присъстват в целия процес на вземане на решения относно селскостопанската политика на ЕС и призовава за определянето, при необходимост, на съпътстващи мерки, подобни на мерките по протокола за захарта;
40. отново призовава за редовни и независими анализи и оценки на селскостопанската и търговската политика на ЕС, като се обръща особено внимание на въздействието върху местните и дребните производители и се ползват доказателства, представени от правителствата, организациите на селскостопанските производители, организациите на гражданското общество и други заинтересовани страни в развиващите се страни, които са търговски партньори на ЕС;
41. настоятелно призовава ЕС да укрепи веригите на доставка между ЕС и държавите от АКТБ и да подкрепя укрепването на веригите на доставка в рамките на самите държави от АКТБ, тъй като двата пазара се развиват в условията на взаимозависимост; предлага да се насърчава използването на съвременни инструменти за управление на пазара в развиващите се страни, като например разпоредби за прозрачност, изграждане на капацитет, технически регламенти или подкрепа при преговорите за сключване на договори, например в контекста на съвместната стратегия на държавите от ЕС и Африка;
42. предлага създаване на транснационални туининг партньорства между зоните по „Натура 2000“ и райони със сходно управление в областта на селското стопанство и околната среда в развиващите се страни с цел: а) обмен на ноу-хау относно управлението на тези райони от местни органи, местни лидери и местни селскостопански общности, за да се гарантира, че бъдещото управление ще бъде устойчиво както от гледна точка на околната среда и икономически, така и практически; б) изграждане на капацитет чрез туининг на икономическата жизнеспособност на търговските вериги в тези райони, за да се допринесе за устойчива продоволствена сигурност в тези райони и в) прилагане на изследвания за подпомагане на опазването на разнообразието на селското стопанство и на биологичното разнообразие с оглед осигуряването на дългосрочно оцеляване на ценните и застрашените видове и местообитания; предлага също така създаването на транснационален туининг център за обучение и развитие на ноу-хау между зоните по „Натура 2000“ и други сходни райони в трети държави;
43. посочва, че своевременна информация относно промени в стандартите, които се прилагат по отношение на селскостопанските продукти, или прилагането на алтернативни еквивалентни стандарти за внос от ЕС е от съществено значение за усилията в развиващите се страни за улесняване на дългосрочното планиране и гарантиране на конкурентоспособност въз основа на качеството;
44. призовава Комисията да разработи интегриран подход в областта на храненето, да установи специален доверителен фонд за справяне с проблема с недохранването в развиващите се страни и да мобилизира необходимите ресурси за осъществяването на основните операции, които биха могли да предотвратят преобладаващата част случаи на недохранване, особено в критичния период от

1 000 дни между зачеването и 2-годишна възраст, и които включват насърчаване на оптималните модели на хранене и грижи, като кърменето, за да се избегне замърсената вода, правилно въвеждане на разнообразни храни в менюто на малките деца, укрепване с основни продукти и допълнителен прием на витамини; счита, че подобен доверителен фонд би предоставил възможност за привличане и обединяване на ресурси от Комисията и държавите членки, и евентуално от други донори, както и за по-добра видимост на действията на ЕС за спасяване на човешки живот;

45. изразява съжаление поради факта, че само приблизително 418 милиона евро или около 3,4 % от общия бюджет на Комисията за помощ за развитие от 12 милиарда евро годишно са разпределени понастоящем за пряка намеса за изхранване; счита, че усилията за справяне с недохранването трябва да обхващат различни области, да ангажират различни заинтересовани страни и да бъдат в съответствие с националните приоритети на засегнатите държави;
46. счита, че размерът на пазара за риба на ЕС и географският обхват на дейността на корабите, плаващи под флага на ЕС и собственост на ЕС, налагат висока степен на отговорност от страна на Съюза, за да се гарантира, че тези дейности се основават на едни и същи стандарти по отношение на устойчивостта на околната среда и социалната устойчивост, както и по отношение на прозрачността във и извън водите на Съюза; отбелязва, че такава съгласуваност изисква координация както в рамките на самата Комисия, така и между Комисията и правителствата на отделните държави членки;
47. отново заявява, че с оглед на подобряване на СПР договарянето на споразумения за партньорство в областта на рибарството трябва да се основава на приоритетите за адекватно развитие на сектора на риболова в договарящата държава; подчертава, че плащанията по споразумения за партньорство в областта на рибарството следва да бъдат съвместими с целите на развитието и че въздействията на споразуменията за партньорство в областта на рибарството следва да бъдат внимателно наблюдавани от ЕС;
48. Счита, че СПР следва да бъде укрепена чрез: а) въвеждане на солидарна отговорност на ГД „Морско дело и рибарство“ и ГД „Развитие“ за споразуменията за партньорство в областта на рибарството; б) прилагане на съответните принципи, очертани в Кодекса за поведение за отговорно рибарство на ФАО, ангажиментите на ЕС за съгласуваност на политиките за развитие, както и Споразумението от Котону между ЕС и АКТБ; в) включване на правата на човека, борбата с корупцията и задълженията във връзка с отчетността във всички споразумения за партньорство в областта на рибарството и г) гарантиране, че споразуменията за партньорство в областта на рибарството са в съответствие с целите за намаляване на бедността и развитие на човека, посочени в стратегическите документи на ЕС по държави и региони, или допринасят за тяхното постигане;
49. подчертава, че достъпът до риболовните ресурси във водите на трети държави трябва да спазва не само изискванията на член 62 от Конвенцията на ООН по

морско право относно излишъка от запаси, но и членове 69 и 70 относно правата на държавите без излаз на море и държавите с неблагоприятно географско положение в рамките на региона, като се отчитат хранителните и социално-икономическите потребности на местното население;

50. предлага на Комисията да бъде даден недвусмислен мандат за преговори за всички регионални организации за управление на рибарството за насърчаване на опазването на морската среда и устойчивото рибарство, в съответствие с резолюцията на Общото събрание на ООН от 2006 г. относно регионалните организации за управление на рибарството;
51. счита, че всяка система за предоставяне на възможности за риболов на държави в рамките на регионалните организации за управление на рибарството трябва да включва законните права и стремежи на развиващите се страни да развиват своите собствени риболовни стопанства; настоява ЕС да се противопостави на въвеждането на схеми за прехвърляеми риболовни концесии в регионалните организации за управление на рибарството, тъй като те биха застрашили както поминъка, така и благосъстоянието на зависимите общности в развиващите се страни;
52. поддържа становището, че политиката за развитие на Съюза следва да се осъществява в рамките на ангажиментите, договорени в рамките на ООН и други организации и компетентни международни органи, както и че приносът на рибарството за развитието следва да се реализира съгласно принципите и целите на външната дейност на Съюза, като спомага за постигането на главната цел на политиката за развитие на Съюза, а именно намаляването и в крайна сметка изкореняването на бедността в развиващите се страни;
53. счита, че Съюзът следва да допринася за развитието в областта на рибарството, като подкрепя принципа за улов на запасите, които са в излишък, и другите правила, определени в Конвенцията на ООН по морско право, както и прилагането на Кодекса за поведение относно отговорния риболов на ФАО и Споразумението за съответствие във връзка с опазването и управлението на рибните ресурси на световно равнище на ФАО;
54. подчертава, че целите на политиката в областта на рибарството трябва да се изпълняват по прозрачен начин и съгласувано с останалите цели на Съюза и че тяхното въздействие върху развитието трябва да се планира, измерва и оценява и редовно и систематично да се подлага на демократичен контрол;
55. би желал ясно да посочи, че споразуменията за сътрудничество в областта на рибарството и свързаните с рибарството аспекти на споразуменията за сътрудничество за развитие, както и на търговските споразумения на ЕС, следва да спомагат за превръщането на риболова в устойчива от социална и икономическа гледна точка и от гледна точка на околната среда дейност за ЕС и неговите партньори;
56. изразява съжаление във връзка с факта, че значителна част от целите на споразуменията за партньорство в областта на рибарството не са постигнати;

изразява съжаление по-специално във връзка с постигнатите незадоволителни резултати в областта на научното и техническото сътрудничество и помощта за устойчивото развитие на сектора на рибарството (и свързаната с него промишленост) в развиващите се страни; счита, че тези аспекти могат да бъдат подобрили чрез съгласуване на политиките и управление на риболовната дейност на международно равнище;

57. подчертава, че ЕС трябва да гарантира, че в настоящата реформа на общата политика в областта на рибарството се отделя голямо внимание на неговия ангажимент спрямо развиващите се страни да оказва подкрепа за постигането на Целите на хилядолетието за развитие, както и за основното човешко право на храна, признато във Всеобщата декларация за правата на човека;
58. призовава Комисията да гарантира, че нейната външна дейност като цяло и в частност споразуменията за партньорство в областта на рибарството насърчават доброто управление и прозрачността и създават условия третите развиващи се страни да изготвят своите политики в областта на рибарството въз основа на същите насоки и стандарти за устойчивост, като тези на общата политика в областта на рибарството, включително: приемането на решения, основаващи се на научни доклади и проучвания на въздействието, както и изготвянето на многогодишни планове, които допускат експлоатиране, съответстващо на максималния устойчив улов; специалното подпомагане за дребномащабните дейности в областта на рибарството и аквакултурата, както и за общностите, които зависят от тях; насърчаването на селективния риболов и приспособяването на флота към ресурсите и по-отговорните риболовни практики; прогресивното намаляване и в крайна сметка преустановяването на изхвърлянето на риба; усилия за борба срещу незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов; подобряването на условията за безопасност и благосъстояние на работното място; защитата на биологичното разнообразие и околната среда, както и мерки за борба срещу изменението на климата; качеството на продуктите и подобряването на търговията с тях; насърчаване на научните изследвания и иновациите с цел постигане на по-голяма устойчивост на дейностите в областта на рибарството, аквакултурата и свързаните с тях сектори;
59. подчертава, че споразуменията и секторите, които се развиват покрай тях, допринасят за развитието на третите държави и бъдещата им способност да експлоатират собствените си ресурси;
60. изтъква, че в отношенията си с трети държави и чрез действията си в рамките на международните организации Съюзът и неговите държави членки трябва да допринасят за изграждането на капацитет на обществата и правителствата на развиващите се страни за изготвяне, прилагане и мониторинг на устойчиви политики в областта на рибарството, които увеличават тяхната продоволствена сигурност и допринасят за тяхното развитие;
61. призовава за съвместното формулиране на модели с цели, действия и показатели за по-ефективно проследяване на използването на средствата в дух на партньорство; подчертава, че мониторингът трябва да включва приемането на

коригиращи процедури, договорени с третата държава, при всяко констатирано отклонение от целите на някоя от страните;

62. приветства примера за прозрачност, който ЕС даде в глобален контекст, като публикува условията на своите споразумения за партньорство в областта на рибарството; настоятелно призовава Комисията да запази своята откритост като гарантира, че оценките на тези споразумения също са публично достъпни, като съблюдава принципите на Конвенцията от Орхус, така че местните парламенти, гражданското общество и други заинтересовани страни да имат възможност ефективно да контролират изпълнението и въздействието на споразуменията;
63. обръща внимание на значението на съществуването на прозрачни и актуални научни данни относно рибните запаси, всички споразумения в областта на рибарството, включително сключените с ЕС, и общото риболовно усилие във водите на всяка държава; счита, че научната оценка следва да предхожда подписването на споразуменията или най-малкото, че споразуменията следва да допринасят за разглеждането на данните;
64. обръща внимание на проблема, свързан с незаконния, недеklarирания и нерегулирания риболов; припомня, че много кораби не отчитат надлежно улова си и не се контролират, че данните, предоставени от корабите, не са проверени и че не съществува уловените видове не са ясно идентифицирани; счита, че ЕС е в състояние и трябва да допринесе в по-голяма степен за решаването на тези проблеми; настоятелно призовава Комисията, в рамките на всички свои международни отношения, да подкрепя принципа на отговорност на държавата на флага, който е в основата на международното право и е от първостепенно значение за ефективното прилагане на регламента относно незаконния, недеklarирания и нерегулирания риболов;
65. призовава за по-добро свързване на споразуменията за партньорство в областта на рибарството със съществуващите инструменти в областта на политиката за развитие, по-специално с Европейския фонд за развитие, както и с условията на достъп до пазарите на ЕС за развиващите се страни;
66. подчертава, че от сътрудничеството в областта на рибарството могат пряко да се възползват 150-те милиона души на нашата планета, които се осланят на рибарството и свързаните с него дейности за осигуряването на своя поминък;

Изменение на климата и енергетика

67. отново заявява, че е необходимо да се отдели повече внимание на максимизирането на взаимодействието между политиките на ЕС в областта на изменението на климата и целите за развитие на ЕС, особено по отношение на използваните средства и инструменти и косвеното развитие и/или ползите от приспособяването към изменението на климата;
68. подчертава, че инвестициите в образованието за устойчиво развитие, включително борбата срещу изменението на климата, е област, в която помощта за развитие е в състояние да постигне множество цели едновременно, особено

когато е насочена към жените;

69. счита, че спрямо предизвикателствата, породени от изменението на климата, трябва да се подходи със структурни реформи и призовава за систематична оценка на рисковете, свързани с изменението на климата, на всички аспекти на планирането и вземането на решения относно политиките на ЕС, включително по отношение на търговията, селското стопанство, продоволствената сигурност и др. и изисква резултатът от тази оценка да се използва за формулиране на ясни и последователни стратегически документи по държави и региони, както и на програми и проекти за развитие;
70. призовава за отделяне на особено внимание на специалните потребности на дребните селскостопански производители и животновъди, изправени пред последиците от изменението на климата, във всяка политика и във всички споразумения, водещи до възможно намаляване или ограничаване на достъпа до ресурси за производство на храни, като например, наред с другото, земя, вода, мобилност;
71. отново призовава Комисията и държавите членки да събират данни за отделните държави, разбити по полов признак, при планирането, прилагането и оценяването на политики, програми и проекти, свързани с изменението на климата, с цел ефективна оценка и действия във връзка с различните последици от изменението на климата за двата пола и разработване на ръководство за адаптиране към изменението на климата, очертаващо политики, които могат да защитят жените и да им осигурят възможности да се справят с последиците от изменението на климата;
72. приветства направените в Европейския доклад за развитието за 2011 и 2012 г. предложения за интегрирано, основаващо се на екосистемите управление на водата, енергията и земята, тъй като тези три ресурса са от решаващо значение за развитието; изисква от Комисията да предприеме последващи действия по предложенията в доклада; отбелязва по-специално наличието на значителни пропуски в европейското и световното управление и подчертава необходимостта от промяна към по-голяма устойчивост в моделите на потребление и производство в рамките на самия Съюз;
73. предлага ЕС да работи в развиващите се страни за насърчаване на инвестициите, иновативните подходи и високите стандарти на корпоративната практика при приобщаващото и устойчиво използване на водата, енергията и земята; предлага също така акцентът върху устойчивата енергетика и селско стопанство в програмата за промяна да бъде допълнен с мерки в областта на водите;
74. призовава Комисията да докладва за социалната устойчивост на биогоривата до края на 2012 г. и предварително да се консултира със засегнатите общности и местните неправителствени организации; посочва, че това е възможност да бъде предложена подходяща методология и да се обхване изцяло въздействието на европейските цели във връзка с биогоривата върху продоволствената сигурност, правата по отношение на земята и други проблеми в областта на развитието; припомня, че мониторингът и докладването от страна на Комисията, предвидени в

предложението за директива, представляват възможност, по целесъобразност, да се предложат корективни действия въз основа на извлечените поуки;

75. подчертава, че е важно да се гарантира, че внесената биоенергия се произвежда въз основа на приемлива работна среда и стандарти на заетост и при зачитане на местните общности;
76. насърчава по-нататъшното разработване на второ и трето поколение биоенергия от странични продукти от биомаса, отпадъци и остатъци;
77. призовава Комисията да преразгледа целта от 10 % за биогоривата от възобновяеми източници до 2020 г., посочена в Директивата за енергията от възобновяеми източници, освен ако не се прилагат строги критерии за устойчивост;
78. настоятелно призовава държавите членки да разпределят значителен дял от приходите от търгове от европейската схема за търговия с емисии за дейности, свързани с изменението на климата, в развиващите се страни, считано от 2013 г.;
79. настоятелно призовава Комисията да предложи адекватна и съобразена със СПР методология за изчисляване на последиците от непреките промени в земеползването, като припомня на Комисията, че тази методология трябваше да бъде готова до края на 2010 г.;

Сигурност

80. подчертава, че преразглеждането на износа на оръжие от ЕС, което трябва да се осъществи през 2012 г., трябва да се основава на изчерпателна информация с цел съответствие с целите за развитие; посочва, че публикуването на тринадесетия годишен доклад на Съвета относно контрола на износа на военни технологии и оборудване повдигна въпроси относно надеждността и използваемостта на предоставените данни;
81. насочва вниманието към обещанията на ЕС за демокрация и човешки права, както и за условия като залегналите в подхода „повече за повече“ по отношение на политиката на ЕС спрямо държавите в непосредствено съседство; подчертава, че тяхната надеждност може да бъде гарантирана само когато никоя друга политическа област или никое взаимодействие с държавите партньори не противодействат на инициативите, предприети за укрепване на правата на човека, човешката сигурност и демокрацията в държавите партньори;
82. припомня факта, че износът на оръжие е междуправителствен въпрос и че СПР следва да бъде взета под внимание в този контекст; заключава, че може да бъде трудно да се вземе решение дали да се одобри износът на оръжие за развиващите се страни във връзка с критерия за „устойчиво развитие“, т.е. критерий 8 от консолидираните критерии на ЕС и национални критерии за лицензиране на износа на оръжие, като се има предвид, че други политически съображения могат да имат приоритет по отношение на неговото прилагане; препоръчва държавите членки да предоставят пълно изложение на методологията, използвана във връзка

с този критерий;

83. признава взаимозависимостта на развитието, демокрацията, правата на човека, доброто управление и сигурността, които трябва да се вземат предвид при всяка дискусия относно СПР;
84. счита, че концепциите за човешката сигурност и развитието следва да се разглеждат като изключително значими за взаимовръзката между сигурност и развитие, тъй като те са съсредоточени върху индивида;
85. посочва, че координацията на дейностите по укрепване на мира, предоставяне на хуманитарна помощ и развитие в следконфликтни ситуации следва да се подобри в съответствие със стратегическата рамка „Обвързване между помощ, възстановяване и развитие“, за да се спазят принципите на СПР и на сигурност на хората, която все още се подценява; припомня на Комисията, че Съветът я прикани да изготви план за действие на ЕС във връзка със ситуацията на конфликт и нестабилност през 2009 г. и че ЕС одобри Новия курс за поемане на ангажменти в нестабилни държави, който беше приет на състоялия се в Бусан форум на високо равнище за ефективността на помощите;
86. подчертава, че след като работната група на Съвета „Износ на конвенционални оръжия“ е водещата структура, отговаряща за Кодекса за поведение на ЕС при износа на оръжие, е задължително в този форум да се вземат предвид целите за развитие; призовава Съвета да направи Кодекса за поведение правно обвързващ;

Миграция

87. подчертава, че „изтичането на мозъци“ може да породи сериозни проблеми в развиващите се страни, особено в сектора на здравеопазването; признава, че изтичането на мозъци, засягащо развиващите се страни, е резултат от съчетаване на структурни причини и на фактори на привличане и отблъскване; по тази причина изисква от Комисията да наблюдава последиците от прилагането на системата за синя карта за развиващите се страни и при необходимост да предприема корективни действия; призовава също така Комисията да насърчава прилагането на Кодекса на практиките на Световната здравна организация по отношение на международния подбор на здравни работници в обществения и частния сектор;
88. подчертава, че трябва да се гарантира, че партньорствата за мобилност съответстват на международната правна рамка относно правата на човека; изисква от ЕС да предотвратява обвързването с условия на помощта за развитие, свързани с намаляване на миграцията, както при двустранните, така и при многостранните преговори на ЕС и неговите държави членки;
89. настоява, че външното измерение на фонд „Убежище и миграция“ е напълно съгласувано с инструментите за външна помощ и целите за развитие на ЕС; предлага да бъдат въведени мерки, които да възпрепятстват държавите членки да използват това направление на финансиране само за ограничаване на миграцията от развиващите се страни;

90. подкрепя насочен към мигрантите и правата на човека подход спрямо миграционната политика на ЕС с оглед да се даде възможност на държавите членки и на държавите партньори да зачитат, защитават и изпълняват правата на човека на всички мигранти и да се даде възможност на мигрантите да упражняват правата си през цялата продължителност на миграционното пътуване; подчертава, че основаните на правата на човека и насочени към мигрантите подходи ще помогнат за правилния анализ на първопричините на принудителната миграция, по-специално конфликтите, изменението на климата, безработицата и бедността, и за гарантиране, че ЕС реагира адекватно на тях, в съответствие със СПР;
91. изтъква, че е целесъобразно да се включат диаспорите и завърналите се в страните си имигранти като фактори за развитие, като последните са от особено значение в контекста на европейската финансова криза;
92. подчертава необходимостта да се уточнят допълнително параметрите на взаимното допълване и да се започне съгласуван и интегриран институционален диалог за планиране и управление на външните и вътрешните средства, насочени към разглеждането на въпроси, свързани с миграцията, от гледна точка на СПР и правата на човека;
93. призовава Комисията и държавите от АКТБ, в рамките на текущото преразглеждане на Споразумението между АКТБ–ЕС, да включат в член 13 принципа на „циркулярна миграция“ и нейното улесняване чрез издаването на циркулярни визи; подчертава, че въпросният член поставя акцент върху зачитането на правата на човека и справедливото третиране на гражданите на държавите от АКТБ, но че обхватът на тези принципи е сериозно застрашен от двустранните споразумения за реадмисия с транзитните държави, които взети заедно, представляват екстернализиране на управлението на миграцията от страна на Европа, и които не гарантират зачитането на правата на мигрантите и могат да доведат до верижни реадмисии, застрашаващи тяхната безопасност и живота им;
94. отново посочва значението на съфинансирането на НПО като принцип, който мотивира получателите на безвъзмездни средства да допринасят за по-висока отчетност и ефективност на развитието и подобрява сътрудничеството на всички заинтересовани страни, както се препоръчва в Истанбулските принципи¹;

Други въпроси

95. обръща внимание, че следва да се постави акцент върху цялостната рамка за добро управление и зачитане на правата на човека и нейната роля на катализатор за развитие в държавите партньори във всички видове политически диалог, независимо от петте основни области, определени за целите на оценката на СПР;
96. предлага концепцията за „ефективност на помощта“ да бъде допълнена с понятието „ефективност на развитието“, тъй като последното е по-подходящо за измерването на СПР и по-подходящо за задълбочаване на диалога с държавите от

---

¹ Истанбулски принципи, приети на общото събрание на Открития форум в Истанбул, 28, 29 и 30 септември 2010 г.

групата BRICS (Бразилия, Русия, Индия и Китай и Южна Африка) в областта на политиката за развитие;

97. насочва вниманието към хоризонталния характер на програмите за добро управление в развиващите се страни и насърчава по-нататъшните усилия на Комисията в това отношение; обръща внимание също така на необходимостта, в настоящия период на множество кризи, от по-добро световно управление, тъй като то способства постигането на световно развитие; изразява съжаление, че в заключителния документ от конференцията на ООН „Рио+20“ липсва ангажиментът, за който ЕС призовава, във връзка с опазването на ресурсите, адаптирането към изменението на климата и смекчаването на последиците от него, както и за икономическа устойчивост; настоятелно призовава въпреки това ЕС да продължи да участва активно в определянето на целите за устойчиво развитие и в тяхното прилагане до 2015 г.;
98. подкрепя предложението на Комисията за създаване на цялостен преглед на разходите за политики, които не съответстват на СПР, и на ползите или на печелившите за всички ситуации, създавани от съответстващите на СПР политики, които могат да бъдат използвани за по-нататъшно повишаване на осведомеността и за обучение, както и за основа за дискусия с европейските граждани и други засегнати заинтересовани страни с цел преодоляване на все още разпространените заблуди по отношение на разходите и ползите от СПР; този анализ би бил особено полезен в областта на миграцията – където ЕС следва да наблегне върху връзките между миграцията и политиките за развитие и да осигурява постоянна информация на своите граждани относно ползите от тези връзки – и устойчивата енергетика;
99. призовава Комисията и Съвета да разработят дългосрочна, хоризонтална стратегия на ЕС за образование за развитие, повишаване на осведомеността и активно глобално гражданство;
100. призовава държавите членки да развият или да укрепят националните стратегии за развитие на образованието и програмите в областта на образованието за устойчиво развитие и да включат СПР в съответните си учебни програми;
101. посочва, че продължаващата инициатива относно Директивата за пазарите на финансови инструменти може да окаже ценен принос за изпълнението на всеобхватните цели на политиката на Съюза в областта на сътрудничеството за развитие чрез включване на строги прагове за позициите и строго ограничаване на изключенията от Директивата за пазарите на финансови инструменти и чрез укрепване на правомощията на регулаторните органи за намеса по отношение на специфични продукти или дейности;
102. отново заявява, че в интерес на прозрачността и отчетността ЕСВД и ГД „Развитие и сътрудничество“ — EuropeAid следва да проследяват как работи на практика разделянето на отговорностите, договорено между Комисията и ЕСВД, и да го подобряват по такъв начин, че да се избягва припокриване и да се осигурява взаимодействие;

103. позовава се на факта, че ЕСВД е въвела понятието за „способност за действие на ЕС“ с оглед увеличаване на видимостта на действията на ЕС; счита, че това прави СПР още по-важна, тъй като всяко отрицателно въздействие ще бъде още по-тясно свързано с ЕС; настоятелно призовава Комисията да гарантира, че тази идея не противоречи на други цели на политиката за развитие, формулирани от ЕС, особено на целите за ангажираност и политическо пространство за развиващите се страни;
104. предлага делегациите на ЕС да предприемат цялостно картографиране на НПО, организациите на гражданското общество и местните органи, които са от значение за тяхната работа в съответната държава, особено на местните и общинските организации, в съответствие със Споразумението от Котону и справочния документ относно „Ангажиране на недържавни участници в новите условия за подпомагане“¹;
105. отново заявява, че определянето на постоянен докладчик за СПР от държавите от АКТЬ в рамките на Съвместната парламентарна асамблея ще улесни координацията с и работата на постоянния докладчик на ЕП за СПР и на съответния отдел на Комисията и Съвета, както ще помогне и за премахването на пречките пред СПР в рамките на самите развиващи се държави;
106. припомня, че в своето съобщение от юни 2011 г. относно многогодишната финансова рамка Комисията предложи на Парламента да се разширят правомощията за контрол на Европейския фонд за развитие; изразява съжаление, че това предложение не е включено в законодателното предложение за 11-ия Европейски фонд за развитие;
107. подчертава, че за да осигури по-всеобхватен подход спрямо премахването на бедността и устойчивото развитие, международната рамка за сътрудничеството за развитие за периода след 2015 г. следва да излезе извън границите на традиционното разбиране за сътрудничеството за развитие, като си служи със съгласуваността на политиките за развитие като важен механизъм и насърчава подходи, основаващи се на правата; посочва, че такава рамка следва да надхвърля сегашното разбиране за публични действия и помощ и следва да включва всички държави (развити, развиващи се, бързоразвиващи се) и всички участници (традиционни и нови донори, правителства на развиващи се и на развити страни и местни органи, частния сектор, НПО, социални партньори и др.) в един съгласуван и всеобхватен процес;
108. приветства факта, че социалната клауза в член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се прилага както в рамките на ЕС, така и извън неговите граници;
109. подчертава необходимостта да се гарантира, че социалните разпоредби, залегнали в търговските споразумения на ЕС, се прилагат и са предмет на адекватен мониторинг; счита за необходимо да се гарантира наличието на механизми за

---

¹ Tools and Methods Series/Справочен документ № 12: Ангажиране на недържавни участници в нови условия за подпомагане за по-добри резултати по отношение на развитието и управлението.

переразглеждане и прилагане;

110. призовава Комисията да включи разпоредби относно социалните стандарти и целите за пълноценна и продуктивна заетост, като взема предвид равенството между половете и младежта, достойните условия на труд, зачитането на правата на работниците, включително на работниците-мигранти и равенството между половете във всички търговски споразумения на ЕС;
111. подчертава необходимостта от подпомагане и разпространение на колективното договаряне като инструмент за намаляване на неравенствата на пазара на труда, който гарантира достойни условия на труд и заплащане, предотвратява социалния дъмпинг и недеклаирания труд и осигурява справедлива конкуренция;
112. подчертава необходимостта от спазване на условията на трудовите договори, като подчертава, че работата, извършвана от млади хора и жени, не следва да представлява някакъв вид експлоатация, било то сексуална експлоатация, принудителен труд или услуги, робство или сходни на робството практики;
113. подчертава значението на задълженията за корпоративна социална отговорност и че е важно да се насърчават работодателите да прилагат социални стандарти, които са по-амбициозни от действащата нормативна уредба, включително възможността за разработване и получаване на обозначение като социален знак; призовава Комисията да подкрепи държавите членки внимателно да наблюдават изпълнението на тези задължения и да гарантират тяхното прилагане от закона;
114. подчертава, че е важно да се създадат фокусни точки за СПР и в развиващите се страни, за да се подобри обменът на информация, наред с другото, по въпроси извън правомощията на ЕС като например социално приобщаващата употреба на доходи от ресурси или данъци и парични преводи, както и въздействието на така нареченото „изтичане на мозъци“ върху държавите по произход; призовава Комисията да интегрира социалната политика в работата на ЕСВД; счита, че и за държавите със средни доходи е изключително важно да се ангажират с увеличаване на дела на приходите, които предоставят за социални цели, по-специално чрез развитие на данъчните системи и социалната закрила;
115. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да обърнат по-голямо внимание на участието и интегрирането на мигранти, по-специално на жени и деца, в приемащите държави, както и на преносимостта на социалните права;
116. призовава Комисията да започне социален диалог с организации на труда и профсъюзи от страни извън ЕС във връзка с прилагането на социалните стандарти в съответните държави, както и да гарантира адекватна техническа помощ за прилагането на социалната и данъчната политика;
117. призовава Комисията да разгледа възможността за повишаване на своята подкрепа за програми, свързани с културата, или за проекти за сътрудничество с партньори от развиващите се страни поради тяхното хоризонталното естество по отношение на целите за развитие на ЕС;

118. изтъква, че планирането за предоставянето на основни услуги, като например основно образование, трябва по-силно да се съсредоточи върху онези специфични характеристики на особено маргинализираните групи, които затрудняват предоставянето на такива услуги и които ограничават способността на групите да се възползват от това, което е на разположение;
119. подчертава спешната необходимост от промяна на хуманитарното мислене и от признаване на жизненоважната роля на образованието, особено на образованието по време на извънредни ситуации, свързани с конфликти, както и след приключването на конфликтите; изразява съжаление, че образованието все още е една от най-недостатъчно финансираните области на хуманитарната помощ;
120. изисква от Комисията да разгледа хоризонталния характер на информационните и комуникационните технологии в политиките за развитие, и по-специално положителното въздействие, което те могат да окажат върху образователната система, и подчертава, че правата върху интелектуалната собственост, трансферът на технологии и изграждането на местен капацитет изискват специално внимание в този контекст;
121. посочва, че истинските банкови сделки, при които се използва технологията на мобилните телефони (мобилно банкиране), следва да се разграничават от основните парични преводи, които използват такава технология (мобилни плащания), и подчертава, че необходимостта от регулиране на международните парични сделки (например за предотвратяване изпирането на пари или финансирането на тероризма) трябва да бъде съгласувана с необходимостта от насърчаване на лесен достъп до пари за бедните чрез използването на мобилни телефони; посочва, че събирането на съществуващите най-добри практики би било полезен начин за споделяне на знания и за справяне с тези предизвикателства;
122. изразява съжаление, че режимът на бюджетна подкрепа все още се характеризира с липса на граждански и парламентарен контрол върху неговите ред и условия и тяхното изпълнение и мониторинг;
123. отново заявява, че въпреки че бюджетната подкрепа следва да бъде в съответствие с усилията за насърчаване на демократичното управление, укрепване на собствените икономически ресурси на развиващите се страни, борбата срещу корупцията и укрепване на отчетността на публичните разходи, тя следва да бъде съсредоточена най-вече върху намаляването на бедността;
124. отново заявява, че усилията на ЕС за осигуряване на достъп до суровини от развиващите се страни не трябва да възпрепятстват местното развитие и премахването на бедността, а вместо това да подпомагат развиващите се страни да използват своето богатство от полезни изкопаеми за постигането на реално развитие; подчертава, че ЕС следва да подкрепя доброто управление, процесите на създаване на добавена стойност и финансовата прозрачност на правителствата и търговските предприятия, така че местните минни сектори да могат да действат като катализатор за развитие;

125. подчертава, че финансовата прозрачност е от съществено значение за подкрепата на мобилизирането на приходите и борбата с укриването на данъци; настоява, че настоящата реформа на Директивата за счетоводната отчетност и Директивата за прозрачност на ЕС следва да включват изискване регистрираните на борсите и големите частни предприятия от добивната промишленост и предприятията, занимаващи се с дърводобив, да оповестяват своите плащания към правителствата, отделно за всеки проект, съобразно отчетни прагове, които отразяват размера на плащанията от гледна точка на бедните общности;
126. счита, че макар и да съществува ограничение за това, което донорската помощ може да постигне по отношение на укрепването на вътрешната отчетност, някои форми на помощ могат да доведат до съществени промени, от „ненанасяне на вреди“ до реално укрепване на съществуващите вътрешни системи за отчетност, например посредством участието на местните организации на гражданското общество и парламентите на развиващите се страни в рамките на секторни подходи;
127. изразява съжаление, че глобалното финансиране и операциите в областта на здравеопазването са насочени предимно към събития с голям обществен отзвук, като вълната цунами в Азия, както и към няколко по-известни инфекциозни заболявания (като например ХИВ/СПИН), като се забравя фактът, че незаразните болести са причина за 63 % от всички смъртни случаи в световен мащаб, а нараняванията представляват 17 % от глобалния проблем със заболяемостта, и че жени и деца умират поради липсата на основни грижи по време на бременността, раждането и ранната детска възраст;
128. подчертава, че има възможност, в съответствие със своята отговорност да защитава правата на участниците в клинични изпитвания в развиващите се страни и да защитава здравето на гражданите на ЕС, да използва правото си да започва разследвания; предлага действията на Европейската агенция по лекарствата по някои въпроси, например действия за изясняване на практическото прилагане на етичните стандарти при клинични изпитвания, да се контролират, за да се гарантира, че агенцията предприема мерки за хармонизиране на прилагането на етичните стандарти от страна на отговорните органи;
129. изисква от Комисията да подкрепя местните групи на гражданското общество, по-специално групите на жените и тези, чийто дневен ред е съсредоточен върху въпросите, свързани с пола, чрез достъпно финансиране и чрез изграждане на капацитет, за да бъдат в състояние да изпълняват ролята си на ефективни участници в развитието и на пазители на мира и доброто управление, особено в ситуации на нестабилност и конфликт;
130. приветства Плана за действие на ЕС относно равенството между половете и овластяването на жените в областта на развитието и насърчава мониторинга и интегрирането на принципа на равенство между половете във финансираните от ЕС проекти на национално равнище; призовава върховния представител на ЕС по въпросите на външните работи и политиката на сигурност да предприеме всички необходими мерки, за да се осигури адекватно и ефективно обучение на

служителите на делегацията на ЕС по отношение на съобразен с половете подход за поддържане на мира, предотвратяване на конфликти и укрепване на мира;

131. приветства активната работа на Комисията както на ниво политики, така и чрез различните ѝ инструменти за финансиране и механизми за бюджетна подкрепа, за разширяване на нейните ангажименти за насърчаване на овластяването на жените, по-специално като се стреми да интегрира приоритетите и потребностите на жените във всички основни области на СПР;
132. подчертава необходимостта от поддържане на надеждни статистически данни и водене на архив за причините за майчина смъртност, съгласно класификацията ICD за майчина смъртност на Световната здравна организация, които могат да насочват страните и да им помагат да подобряват определянето и оценката на причините за майчина смъртност;
133. отново потвърждава своята декларация A(2010)21584 в рамките на Съвместната парламентарна асамблея АКТБ–ЕС;
134. призовава в рамките на СПР да се благоприетства подход, основаващ се на участието, който насърчава овластяването и самоопределянето на местното население, и преди всичко на жените;
135. потвърждава, че е важно да се отчита положението на жените, не само в качеството на уязвима част от населението, но и като активни участници, улесняваща изпълнението на политиките за развитие; отбелязва в този контекст, че жените отговарят за 80 % от селскостопанската дейност в Африка, въпреки че те все още рядко имат възможност да притежават земята, която обработват; призовава следователно политиките в областта на селското стопанство и рибарството не само да бъдат интегрирани в СПР поради въздействието, което оказват върху развитието, но и да бъдат оценени от гледна точка на тяхното различно въздействие съответно върху жените и мъжете;
136. подчертава колко е важно да се имат предвид социалните групи, които са в най-необлагодетелствано положение и които са най-уязвими, особено жените и момичетата, и да им се обръща специално внимание, за да се избягва още по-голямо увеличаване на неравенството; посочва, че както показва опитът, неутралните мерки укрепват съществуващата структура на властта и че е от съществено значение да се предприемат положителни, информирани, системни действия под формата на мерки, които подобряват положението на жените, така че да се гарантира, че тези мерки са от полза за намиращите се в най-необлагодетелствано положение;
137. подчертава, че политиката на насърчаване на равенство между мъжете и жените следва да бъде не само предмет на отделен бюджетен ред в контекста на политиките за развитие, но също така следва да се счита за хоризонтален въпрос, тъй като всяка политика, която има влияние върху обществото, засяга мъжете и жените по различен начин, като се имат предвид запазването на половата детерминираност на ролите в обществото и фактът, че СПР предлага практическо средство за предотвратяване на вредното въздействие на отрицателни външни

влиания върху равенството между мъжете и жените;

138. подчертава необходимостта СПР да включва глобален подход, който излиза извън границите на семейството и микросоциалното равнище и отчита отношенията между половете; категорично счита, че този хоризонтален подход към въпросите, свързани с пола, трябва да бъде включван във всеки проект за развитие и всеки анализ на дадено общество; настоява, че този подход трябва да се прилага не само за всички сектори, но и във всички политически, икономически, социални и културни сфери, във сферата на околната среда и в други сфери; посочва, че подобен подход, който системно отчита положението и ролята на жените и отношенията между половете в обществото, е по-всеобхватен, хуманен и демократичен от подход, който отделя жените, по-специално поради това, че избягва маргинализирането на жените в „женски проекти“ или проекти, които повишават работната натовареност или отговорностите на жените, без да увеличават правомощията им или контрола върху печалбите, генерирани от въпросните проекти;
139. потвърждава, че докато успехът на политиките за развитие и съответно на СПР не може да се измерва само чрез общи показатели, които вече показаха своята ограниченост, като например тенденциите в БВП на глава от населението, други показатели, като свързаните с равенството между мъжете и жените, следва да са в състояние да предоставят по-пълна картина от цялостния ефект от политиките за развитие; посочва, че данните, представени по пол, трябва следователно да бъдат събирани на място, за да се оцени и да се засили въздействието от СПР;
140. подчертава ролята на жените като фактори на политиките за развитие чрез участието им във формулирането и изпълнението на тези политики, като по този начин гарантират, че политическите и икономическите преговори отчитат интересите на жените и създават „непорочен“ кръг, в който жените са движещата сила зад политиката за развитие, която от своя страна, създава структурите, позволяващи овластяването на жените; подчертава, че е важно да се подкрепят организациите на гражданското общество и групите, които поемат задачата да насърчават равенството между половете и овластяването на жените;
141. отбелязва, че жените имат съществено участие в развитието, тъй като в качеството си на майки и на лица, полагащи грижи за децата и за други зависими членове на семейството, те носят отговорност за благосъстоянието на семейството като цяло; посочва, като пример, че решаващото значение на жените в областта на храненето и продоволствената сигурност, особено в контекста на земеделското производство с цел прехрана;
142. подчертава, че положението на жените в много случаи се влошава в по-голяма степен от това на мъжете както в относително, така и в абсолютно изражение; със загриженост отбелязва, че е налице увеличаване на бедността през последните приблизително двадесет години, което основно е засегнало жените;
143. подчертава, че въпреки че важната роля на жените в политиките за развитие и в сътрудничеството за развитие е широко призната, статистическите и количествените данни, които се отнасят конкретно за жените, продължават да са

неадекватни и не постигат целта да се докладва за положението на жените в развиващите се страни, по-специално в области като здравеопазването, образованието, превенцията и посрещането на основните потребности; подчертава следователно, че следва да се вземат мерки, за да се гарантира, че във всички цели, анализи, документи и оценки на СПР количествените данни са представени по полов признак и че са включени конкретни показатели за пола, за да се отчетат реалните условия на живот на жените;

144. заявява, че всяко дете, независимо от пола, има право на живот, оцеляване и развитие и потвърждава отново, че децата от женски пол също имат равен статут по Конвенцията на ООН за правата на детето; призовава делегациите на ЕС в развиващите се страни да работят с правителствата на тези държави, за да гарантират, че децата от женски пол се ползват от своите права, без да бъдат подлагани на дискриминация, наред с другото, като се изиска незабавното регистриране на всички деца след раждането им, като се предоставят на момичетата и момчетата еднакви права за обучение и записване в училищата, като се води борба със стереотипите и се прекратят неетичните и дискриминационни практики за подбор на пола преди раждането, абортиране на ембриони от женски пол, умъртвяване на деца от женски пол, ранни принудителни бракове, генитално осакатяване на жени и особено детска проституция и секс туризъм; потвърждава отново своята резолюция от 5 юли 2012 г. относно скандала с принудителните аборти в Китай (2012/2712(RSP))¹;
145. подчертава необходимостта от гарантиране на зачитането на правото на децата от женски пол да изразяват мнение и да бъдат чути по въпроси, които засягат тяхното здраве и човешко достойнство, като подчертава, че висшият интерес на детето трябва да бъде от първостепенно значение; подчертава необходимостта всички деца, и по-специално децата от женски пол, да бъдат отглеждани в семейна среда на мир, достойнство, толерантност, свобода, недискриминация, равенство между половете и солидарност; призовава за строго изпълнение на Женевската декларация за правата на детето и на Пекинската декларация за жените;
146. припомня, че ЕС и държавите членки трябва да вземат предвид правата и задълженията на родителите, настойниците/попечителите или други лица, които носят правна отговорност за детето, когато разглеждат въпроса за правата на детето в контекста на помощта за развитие; призовава компетентните институции да обръщат специално внимание на отношенията между родители и деца, например чрез специфични за всяка държава програми, съдържащи конкретни мерки, които имат за цел предоставяне на максимална и оптимална подкрепа при изпълняване на родителските задължения от страна на родителите или настойниците/попечителите, за да се избегне разпадане на семейството, лошо третиране на децата и настаняването на деца в социални институции вследствие на крайна бедност или да се гарантира, че подобни мерки се предвиждат и прилагат само в краен случай;

---

¹ P7_TA(2012)0301.

147. счита, че при прилагането на конкретните клаузи във връзка със забраната на принудителните действия по въпросите на сексуалното и репродуктивното здраве, приети на Международната конференция за населението и развитието в Кайро, както и правнообвързващите международни инструменти в областта на правата на човека, достиженията на правото на ЕС и на правомощията на Съюза по отношение на политиките по тези въпроси, не следва да се предоставя помощ от страна на Съюза на орган, организация или програма, която насърчава, подкрепя или участва в управлението на действия, които включват злоупотреби с правата на човека като принудителни аборти, насилствена стерилизация на жени и мъже, определяне на пола на фетуса, което води до подбор на пола преди раждането или до убийства на новородени, особено когато тези действия определят своите приоритети в отговор на психологически, социален, икономически или правен натиск; призовава Комисията да представи доклад за изпълнението на външната помощ на Съюза, обхващаща тази програма;
148. изразява голяма загриженост по отношение на факта, че основаващото се на пола насилие, по-специално сексуалното насилие, експлоатацията и убийствата на жени, е широко разпространено в много части на света и по-конкретно в развиващите се страни; подчертава, че зачитането на правата на жените, включително на техните сексуални и репродуктивни права, и зачитането на тяхното човешко достойнство е от основно значение за предотвратяването и борбата с основаващото се на пола насилие, осигуряването на закрила и подходящи съвети за жертвите, както и за гарантиране, че извършителите са наказани; призовава Комисията да определи борбата срещу безнаказаността на извършителите на тези актове на насилие като един от своите приоритети за политиката си на помощ за развитие;
149. изтъква, че жените често пъти са подложени на дискриминация от гледна точка на признаването на тяхната борба за мир и че на жените се причинява огромно страдание в страни, които се намират във война; счита, че действия от този тип, включително изнасилването на момичета от войници, принудителната проституция, принудителното забременяване на жени, сексуалното робство, изнасилването и сексуалния тормоз, както и отвличането по взаимно съгласие (чрез прелъстяване), са престъпления, които не трябва да се пренебрегват; заявява, че ЕС трябва да ги третира като фундаментални проблеми, които да бъдат вземани под внимание;
150. изтъква, че следва да се отдели специално внимание на образованието и на двата пола по въпросите на пола, като се започне от ранните ученически години, така че постепенно да се променят обществените нагласи и стереотипи във връзка с равенството между мъжете и жените;
151. заявява, че мерките за предоставяне на помощ трябва да отчитат специфичните характеристики на ситуацията на криза или спешните ситуации, както и на държавите или ситуацията, в които е налице сериозна липса на основни свободи, в които човешката сигурност е застрашена в най-голяма степен или в които правозащитните организации и защитниците на правата на човека работят при най-трудни условия; подчертава, че следва да се обърща специално внимание на

ситуации, при които жените са изложени на физическо или психологическо насилие;

152. подчертава, че е важно да се насърчават правата на човека на жените и да се интегрира принципът на равенство между половете в гражданската, политическата, социалната, икономическата и културната сфера, както и в националното законодателство;
153. подчертава, че е важно да се увеличи значението на ролята на жените за насърчаването на спазването на правата на човека и извършването на демократични реформи, за подкрепата за предотвратяване на конфликти и за консолидирането на политическото участие и представителство;
154. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

11.7.2012

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ЗАЕТОСТ И СОЦИАЛНИ ВЪПРОСИ

на вниманието на комисията по развитие

относно Доклада на ЕС от 2011 г. относно съгласуваността на политиките за развитие (2012/2063(INI))

Докладчик по становище: Emer Costello

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по заетост и социални въпроси призовава водещата комисия по развитие да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. приветства факта, че социалната клауза в член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се прилага както в рамките на ЕС, така и извън пределите му;
2. подчертава необходимостта да се гарантира, че социалните разпоредби, залегнали в търговските споразумения на ЕС, се прилагат и мониторингът върху тях се извършва правилно; счита за необходимо да се гарантира съществуването на механизми за преразглеждане и прилагане;
3. призовава Комисията да включи задължителни разпоредби относно социалните стандарти и целите за пълноценна и продуктивна заетост, като взема предвид равенството между половете и младежта, достойните условия на труд, зачитането на правата на работниците, включително на работниците-мигранти и равенството между половете във всички търговски споразумения на ЕС;
4. подчертава нуждата от подпомагане и разпространение на колективното договаряне като инструмент за намаляване на неравенствата на пазара на труда, който гарантира достойни условия на труд и заплащане, предотвратява социалния дъмпинг и недекларирания труд и осигурява справедлива конкуренция;
5. подчертава необходимостта от спазване на условията на трудовите договори и че работата, извършвана от млади хора и жени, не следва да представлява някакъв вид експлоатация, включително сексуална експлоатация, принудителен труд или услуги, робство или сходни на робството практики;

6. подчертава значението на задълженията за корпоративна социална отговорност и на насърчаването на работодателите да прилагат социални стандарти, които са по-амбициозни от настоящите уставни разпоредби, включително възможността за разработване и получаване на обозначение като социален знак; призовава Комисията да подкрепи държавите членки внимателно да наблюдават изпълнението на тези задължения и да гарантират прилагането им от закона;
7. подчертава важността на създаването на контактни центрове за съгласуваност на политиките за развитие (СПР) също и в развиващите се страни, за да се подобри обменът на информация, наред с другото, по въпроси извън компетенциите на ЕС като например социално приобщаваща употреба на доходи от ресурси или данъци и парични преводи, както и въздействието на така нареченото „изтичане на мозъци” върху държавите на произход; призовава Комисията да интегрира социалната политика в работата на ЕСВД; счита, че за държавите със средни доходи също е особено важно да се ангажират с увеличаване на дела от техните приходи за социални цели, по-специално чрез развитие на данъчните системи и социалната закрила;
8. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да обърнат по-голямо внимание на участието и интегрирането на мигранти, по-специално на жени и деца, в приемащите страни, както и на преносимостта на социалните права;
9. призовава Комисията да се включи в социален диалог с организации на труда и синдикати от страни извън ЕС във връзка с прилагането на социалните стандарти в съответните държави, както и да гарантира по-пригодена техническа помощ за прилагането на социалната и данъчната политика;

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	10.7.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 30 -: 4 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, David Casa, Ole Christensen, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Csaba Óry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Nicole Sinclair, Jutta Steinruck
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Georges Bach, Светослав Христов Малинов, Anthea McIntyre, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner

6.9.2012

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РИБНО СТОПАНСТВО

на вниманието на комисията по развитие

относно доклада за 2011 г. относно последователността на европейските политики за развитие
(2012/2063(INI))

Докладчик по становище: João Ferreira

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по рибно стопанство приканва водещата комисия по развитие да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. поддържа становището, че политиката за развитие на Съюза следва да се осъществява в рамките на ангажиментите, договорени в ООН и в други компетентни международни организации, както и че приносът на рибарството за развитието следва да се реализира съгласно принципите и целите на външната дейност на Съюза, спомагайки за постигането на главната цел на политиката за развитие на Съюза, насочена към намаляването, а в крайна сметка и изкореняването на бедността в развиващите се страни;
2. вярва, че Съюзът следва да оказва принос за развитието в областта на рибарството, като подкрепя принципа за улов на запасите, които са в излишък, и другите правила, определени в Конвенцията на ООН по морско право, както и прилагането на Кодекса за поведение на ФАО относно отговорния риболов и Споразумението на ФАО за съответствие във връзка с опазването и управлението на рибните ресурси на световно равнище;
3. подчертава, че целите на политиката в областта на рибарството трябва да се изпълняват по прозрачен начин и съгласувано с останалите цели на Съюза, и че тяхното въздействие върху развитието трябва редовно и систематично да се планира, измерва, оценява и подлага на демократичен контрол;
4. подкрепя гарантирането на пълна съгласуваност и изграждането на взаимодействие между изготвянето, разработването, контрола и оценката на общностната политика за сътрудничество за развитие и съответните процедури за секторни политики, по-

специално тези, които имат най-голямо въздействие върху развитието, като политиките в областта на търговията, селското стопанство и рибарството, имайки предвид, че по-голямата част от световния улов по отношение на стойността се реализира в териториалните води на развиващи се страни, най-голям улов в териториалните води на държавите от АКТБ осъществяват чуждестранни кораби, а риболовът е източник на над една четвърт от белтъчините, които консумират жителите на развиващите се страни;

5. подчертава, че споразуменията за сътрудничество в областта на рибарството и свързаните с рибарството аспекти на споразуменията за сътрудничество за развитие, както и на търговските споразумения на ЕС, следва да спомогнат за превръщането на риболова в устойчива, социална, икономическа и екологична дейност за Европейския съюз и неговите партньори;
6. изразява съжалението си по повод на факта, че значителна част от целите на споразуменията за партньорство в областта на рибарството (СПОР) не са постигнати; изразява съжаление по-специално във връзка със слабите резултати, получени в областта на научното и техническото сътрудничество и помощта за устойчиво развитие на сектора на рибарството (и свързаните промишлености) в развиващите се страни; вярва, че тези аспекти могат да бъдат подобрени чрез съгласуването на политиките, както и посредством управление на риболова на международно равнище;
7. подчертава, че ЕС трябва да гарантира, че настоящата реформа на общата политика в областта на рибарството е интегрирана в неговия ангажимент към развиващите се страни да оказва подкрепа за постигането на Целите на хилядолетието за развитие, както и за основното човешко право на храна, признато във Всеобщата декларация за правата на човека;
8. отбелязва, че най-общо СПОР се свеждат до прехвърляне на средства към развиващи се страни в замяна на експлоатиране на рибните им ресурси; следователно счита, че помощта следва да бъде насочена към постигането на крайната цел, да подлежи на оценяване и да е ефикасна по отношение на развитието на сектора на рибарството в третите държави, и следва да бъде разграничена от плащанията за право на достъп;
9. призовава Комисията да гарантира, че външната ѝ дейност, като цяло, и споразуменията за партньорство в областта на рибарството, в частност, насърчават доброто управление и прозрачността и създават условия, които позволяват на третите развиващи се страни да изготвят своите политики в областта на рибарството въз основа на същите насоки и стандарти за устойчивост, както тези на общата политика в областта на рибарството, включително: приемането на решения, основаващи се на научни доклади и проучвания на въздействието, както и изготвянето на многогодишни планове, позволяващи експлоатиране, съответстващо на максималния устойчив улов; специалното подпомагане за дребномащабните дейности в областта на рибарството и аквакултурата, както и за селищата, които зависят от тях; насърчаването на селективния риболов, адаптирането на капацитета на флота към ресурсите, както и по-отговорни риболовни практики; прогресивното

намаляване и накрая преустановяване на изхвърлянето на риба; усилия за борба срещу незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов; подобряването на условията за безопасност и благосъстояние на работното място; защитата на биологичното разнообразие и околната среда, както и мерки за борба срещу изменението на климата; качеството на продуктите и подобряването на търговията с тях; насърчаване на научните изследвания и иновациите с цел постигане на устойчивост на дейностите в областта на рибарството и аквакултурата и свързаните с тях отрасли;

10. подчертава, че споразуменията и отраслите, които се развиват около тях, допринасят за развитието на третите държави и бъдещата им способност да експлоатират собствените си ресурси;
11. изтъква, че в отношенията с трети държави и чрез действията си в международните организации Съюзът и неговите държави членки трябва да допринасят за изграждането на капацитет на обществата и правителствата на развиващите се страни, за да могат да изготвят, прилагат и контролират устойчиви политики в областта на рибарството, които увеличават да засилят продоволствената им сигурност и да допринесат за тяхното развитие;
12. препоръчва съвместното формулиране на модели с цели, действия и показатели, за да се проследява по-добре използването на средствата в дух на партньорство; подчертава, че това проследяване трябва да включва приемането на коригиращи процедури, които да бъдат договорени с третата държава, при всяко констатирано отклонение от целите, извършено от някоя от страните;
13. приветства примера за прозрачност, който ЕС дава в глобален контекст като публикува условията на своите споразумения за партньорство в областта на рибарството; настоятелно призовава Комисията да запази своята откритост като гарантира, че оценките на тези споразумения също да бъдат публично достъпни, като съблюдава принципите на Конвенцията от Орхус, с цел местните парламенти, гражданското общество и други заинтересовани участници да могат ефективно да контролират изпълнението и въздействието на споразуменията;
14. обръща внимание на значението на съществуването на прозрачни и актуализирани научни данни относно рибните запаси относно всички споразумения в областта на рибарството, включително и сключените с ЕС, и относно общото риболовно усилие във водите на всяка страна; счита, че научната оценка трябва да предхожда подписването на споразуменията или най-малкото те да допринасят за разглеждането на данните;
15. обръща внимание на проблема, свързан с незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов (ННН риболов); припомня, че много кораби не отчитат надлежно улова си, не се контролират, че данните, предоставени от корабите, не са проверени, и че не съществува ясно идентифициране на уловените видове; счита, че ЕС може и трябва да допринесе в по-голяма степен за решаването на тези проблеми; настоятелно призовава Комисията, в рамките на своите международни отношения, да подкрепя принципа на отговорност на държавата на флага, който е в основата на международното право и укрепва ефективното изпълнение на регламента относно

ННН;

16. препоръчва по-добро свързване на споразуменията за партньорство в областта на рибарството със съществуващите инструменти в областта на политиката за развитие, по-специално с ЕФР, както и с условията на достъп до пазарите на ЕС за развиващите се страни.
17. изтъква, че от сътрудничеството в областта на рибарството могат пряко да се възползват 150-те милиона души на нашата планета, които се осланят на рибарството и свързаните с него дейности при осигуряването на поминъка си.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	6.9.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 15 -: 1 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Kriton Arsenis, Alain Cadec, Chris Davies, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Dolores García-Hierro Caraballo, Ian Hudghton, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Struan Stevenson, Isabelle Thomas, Jaroslaw Leszek Wałęsa
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Jean-Paul Besset, Julie Girling, Nikolaos Salavrakos, Antolín Sánchez Presedo

5.9.2012

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВА НА ЖЕНИТЕ И РАВЕНСТВОТО НА ПОЛОВЕТЕ

на вниманието на комисията по развитие

относно Доклад за 2011 г. относно последователността на европейските политики за развитие
(2012/2063(INI))

Докладчик: Andrea Češková

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по правата на жените и равенството между половете приканва водещата комисия по развитие да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. заявява, че в развиващите се страни процентите на майчината смъртност са непропорционално високи; отбелязва със загриженост, че африканските жени са изложени на 175 пъти по-голям риск да умрат при раждане в сравнение с жените в развитите региони на света¹; изтъква, че достъпните, финансово постижимите, адекватни и висококачествени спешни акушерски грижи са от жизненоважно значение за намаляване на случаите на майчина смъртност; подчертава, че развиващите се страни се нуждаят от по-голям брой квалифицирани здравни специалисти, които да помагат на жените при раждането; подчертава необходимостта от това жените и особено младите момичета да бъдат информирани относно своите сексуални и репродуктивни права, относно здравните услуги, до които могат да имат достъп, и относно използването на противозачатъчни методи, както и относно риска от заразяване с ХИВ/СПИН;
2. приветства активната работа на Европейската комисия както на ниво политики, така и чрез различните ѝ инструменти за финансиране и бюджетна подкрепа, за да

---

¹ "Тенденции при майчината смъртност: 1990 - 2010, данни на СЗО, УНИЦЕФ, Фонда за населението на ООН и Световната банка",
<http://www.who.int/reproductivehealth/publications/monitoring/9789241503631/en/index.html>

разшири своите ангажименти за насърчаване на овластяването на жените, по-специално като се стреми да интегрира приоритетите и потребностите на жените във всички ключови съгласувани политики за развитие;

3. подчертава необходимостта от поддържане на надеждни статистически данни и водене на архив за причините за майчина смъртност, съгласно класификацията ICD за майчина смъртност на Световната здравна организация (СЗО), които могат да насочват страните и да им помагат да подобряват определянето и оценката на причините за майчина смъртност;
4. отново потвърждава декларацията си А (2010) 21584 в рамките на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС;
5. отбелязва, че изменението на климата диспропорционално засяга жените, както от здравна гледна точка, тъй като повече жени умират в резултат на природни бедствия, така и с оглед на икономически, миграционен и социален натиск, дължащ се на дискриминация и социални роли, основаващи се на пола, които продължават да са характерни за нашите общества; следователно един от основните критерии за успеха на съгласуването на политиките за развитие (СПР) трябва да бъде интегрирането на свързаните с пола въпроси във всички области, така че да се гарантира както че сексуалното равенство не е пренебрегнато, когато се формулират и изпълняват различни политики, така и че като цяло се предотвратява отрицателно въздействие на тези политики върху равенството между мъжете и жените;
6. призовава в рамките на съгласуването на политиката за развитие да се благоприятства подход, основаващ се на участието, който насърчава овластяването и самоопределянето на местните хора, и преди всичко на жените;
7. потвърждава важността на отчитането на положението на жените, не само като уязвима част от населението, но и като активна част, улесняваща изпълнението на политиките за развитие; отбелязва, в този контекст, че жените отговарят за 80% от селскостопанската дейност в Африка, въпреки че за тях продължава да бъде рядкост да имат възможност да притежават земята, която обработват; призовава следователно, не само политиките в областта на селското и рибното стопанство да бъдат интегрирани в СПР поради въздействието, което оказват върху развитието, но и да бъдат оценени от гледна точка на различното им влияние съответно върху жените и мъжете;
8. подчертава колко е важно да се имат предвид социалните групи, които са в най-неблагодетелствано положение и които са най-уязвими, особено жените и момичетата, и да им се обръща специално внимание, за да се избягва по-нататъшно увеличаване на неравенството; опитът показва, че неутралните мерки укрепват съществуващата структура на властта и че е от съществено значение е да се предприемат позитивни, информирани, системни действия под формата на мерки, които подобряват положението на жените, така че да се гарантира, че тези мерки са от полза за намиращите се в най-неблагодетелствано положение;
9. подчертава, че политиката на насърчаване на равенство между мъжете и жените следва да бъде не само предмет на отделна бюджетна функция в контекста на

политиките за развитие, но също така следва да се счита за всеобхватен въпрос, тъй като всяка политика, която има влияние върху обществото засяга мъжете и жените по различен начин, като се има предвид запазването на половата детерминираност на ролите в обществото и факта, че СПР предлага практическо средство за предотвратяване на вредното въздействие на отрицателни външни влияния върху равенството между мъжете и жените;

10. подчертава важността на включването на жени и организации на гражданското общество, работещи в областта на правата на жените и равенството между мъжете и жените, от момента на формулиране на политиките за развитие, по-специално чрез осигуряване на обучение по въпроси, свързани с пола, в Европейската служба за външна дейност и делегациите на ЕС в трети държави; подчертава, че подобно обучение трябва както да повиши общата осведоменост по въпроси, свързани с пола и равенството между мъжете и жените, и също така да предлага практически и конкретни за страната подходи за оказване на въздействие върху социалните нрави, които са пречка пред равенството като използва различни средства на разположение на ЕС, включително, по-конкретно, СПР;
11. подчертава необходимостта СПР да включва глобален подход, който надхвърля равнището на семейството и микросоциалното равнище и отчита отношенията между половете; този всеобхватен подход към въпросите, свързани с пола, е нужно да се включи във всеки проект за развитие и всеки анализ на общество; подходът трябва да се прилага не само за всички отрасли, но и във всички политически, икономически, социални, екологични, културни и други сфери; подобен подход, който системно отчита положението и ролята на жените и отношенията между половете в обществото, е по-всеобхватен, хуманен и демократичен от подход, който отделя жените; той избягва маргинализирането на жените в „женски проекти“ или проекти, които повишават работната натовареност или отговорностите на жените без да увеличават правомощията им или контрола върху печалбите, генерирани от въпросните проекти
12. потвърждава, че докато успехът на политиките за развитие и съответно на СПР не може да се измерва само чрез общи показатели, които вече показаха своята ограниченост, като тенденциите в БВП на глава от населението, други показатели, като свързаните с равенството между мъжете и жените, следва да са в състояние да предоставят по-пълна картина от цялостния ефект от политиките за развитие; данните, разбити по пол, трябва следователно да бъдат събирани на място, за да се оцени и да се засили въздействието от СПР;
13. подчертава ролята на жените като фактори на политиките за развитие чрез участието им във формулирането и изпълнението на тези политики, като по този начин гарантират, че политическите и икономическите преговори отчитат интересите на жените и създават положителен цикъл, в който жените са движещата сила зад политиката за развитие, която от своя страна, създава структурите, позволяващи овластяването на жените; подчертава важността на подкрепата за организациите на гражданското общество и групите, които поемат задачата да насърчават равенството между половете и овластяването на жените;

14. отбелязва, че жените имат същностно участие в развитието, тъй като в тяхната роля на майки и на лица, полагащи грижи за децата и за другите зависими членове на семейството, те поемат отговорност за благосъстоянието на семейството като цяло; например, жените имат ключова роля в областта на храненето и продоволствената сигурност, особено в контекста на земеделското производство с цел прехрана;
15. подчертава, че положението на жените в много случаи се влошава в по-голяма степен от това на мъжете както от относителна, така и от абсолютна гледна точка; налице е увеличаване на бедността през последните приблизително двадесет години, което основно е засегнало жените;
16. подчертава, че въпреки че важната роля на жените в политиките за развитие и в сътрудничеството за развитие, е широко призната, статистическите и количествените данни, които се отнасят конкретно за жените, продължават да се неадекватни и не отговарят на целта да се докладва за положението на жените в развиващите се страни, по-специално в области като здравеопазване, образование, превенция и посрещане на основни нужди; затова следва да се вземат мерки във всички цели, анализи, документи и оценки на СПР, количествените данни да бъдат разбити по полов признак, и да бъдат включени конкретни показатели за пола, за да се отчетат реалните условия на живот на жените;
17. заявява, че всяко дете, независимо от своя пол, има право на живот, на оцеляване и на развитие и потвърждава отново, че децата от женски пол също имат равен статут по Конвенцията на ООН за правата на детето (КПД); призовава делегациите на ЕС в развиващите се страни да работят с правителствата на тези държави, за да гарантират, че децата от женски пол се ползват от своите права без да бъдат подлагани на дискриминация, наред с другото като се изиска незабавното регистриране на всички деца след раждането им, като се предоставят еднакви за момичета и момчета права за обучение и записване в училищата, като се води борба със стереотипите и като се прекратят неетичните и дискриминационни практики за подбор на пола преди раждането, абортиране на ембриони от женски пол, умъртвяване на деца от женски пол, ранни принудителни бракове, генитално осакатяване на жени и особено детска проституция и секс туризъм; потвърждава отново своята резолюция от 5 юли 2012 г. относно скандала с принудителните аборти в Китай (2012/2712(RSP))¹;
18. подчертава необходимостта от зачитане на правото на децата от женски пол да изразяват мнение и да бъдат чути по въпроси, които засягат тяхното здраве и човешко достойнство, като подчертава, че висшият интерес на детето трябва да бъде от първостепенно значение; подчертава необходимостта всички деца и по-специално децата от женски пол да бъдат отглеждани в семейна среда на мир, достойнство, толерантност, свобода, недискриминация, равенство между половете и солидарност; призовава за строго изпълнение на Женевската декларация за правата на детето и на Пекинската декларация за жените;
19. припомня, че ЕС и държавите членки трябва да вземат предвид правата и задълженията на родителите, настойниците/попечителите или други лица, които

---

¹ P7_TA(2012)0301.

носят правна отговорност за детето, когато разглеждат въпроса за правата на детето в контекста на помощта за развитие; призовава компетентните институции да обръщат специално внимание на отношенията между родители и деца, например посредством специфични за всяка държава програми, съдържащи конкретни мерки, които имат за цел предоставяне на оптималната и максималната възможна подкрепа при изпълняване на родителските задължения от страна на родителите или настойниците/попечителите, за да се избегне разпадане на семейството, лошо третиране на децата и настаняването на деца в социални институции, в резултат на крайна бедност или да се гарантира, че подобни мерки се предвиждат само като последна възможност;

20. счита, че при прилагането на конкретната забрана на Международната конференция за населението и развитието (МКНР) в Кайро относно принудителните действия по въпросите на сексуалното и репродуктивното здраве, с оглед на правнообвързващите международни инструменти в областта на правата на човека, достиженията на общностното право на ЕС и на компетентностите на Съюза по отношение на политики в тази област, помощ от страна на Съюза не следва да се предоставя на никой орган, организация или програма, която насърчава, подкрепя или участва в управлението на действия, които включват подобни злоупотреби с правата на човека, като принудителни аборти, насилствена стерилизация на жени и мъже, определяне на пола на фетуса, което води до подбор на пола преди раждането или до убийства на новородени, особено когато тези действия прилагат своите приоритети, въпреки психологически, икономически, социален или правен натиск; Комисията следва да представя доклад за изпълнението на външната помощ на Съюза, обхващаща тази програма;
21. изразява голяма загриженост по отношение на широко разпространеното основаващо се на пола насилие, по-специално сексуалното насилие, експлоатация и убийствата на жени в света и по-специално в развиващите се страни; зачитането на правата на жените, включително на техните сексуални и репродуктивни права и зачитането на тяхното човешко достойнство е от основно значение, тъй като предотвратява и води борба с основаващото се на пола насилие, осигурява закрила и подходящи съвети за жертвите, както и наказание за извършителите; призовава Комисията да постави борбата срещу безнаказаността на извършителите на тези актове на насилие като един от своите приоритети за политиката си на помощ за развитие;
22. изтъква, че жените често пъти са подложени на дискриминация от гледна точка на признаването на тяхната борба за мир и че на жените се причинява огромно страдание в страни, които се намират във война; поддържа становището, че действия от този тип, включително изнасилването на момичета от войници, принудителна проституция, принудително забременяване на жени, сексуално робство, изнасилване и сексуален тормоз, и отвлечане по взаимно съгласие (чрез прелъстяване), са престъпления, които не трябва да се пренебрегват; изказва становище, че ЕС трябва да ги третира като фундаментални проблеми, които да бъдат отчитани;
23. изтъква, че специално внимание следва да бъде отделяно на образованието и на

двата пола по въпросите на пола, като се започне от ранните ученически периоди, така че постепенно да се променят обществените нагласи и стереотипи към разделението между мъжете и жените;

24. счита, че мерките за предоставяне на помощ трябва да отчитат специфичните характеристики на ситуациите на криза или спешните ситуации, както и държавите или ситуациите, в които е налице сериозна липса на основни свободи, в които човешката сигурност е застрашена в най-голяма степен или в които правозащитните организации и защитниците на правата на човека работят при най-трудни условия. подчертава, че следва да се обръща специално внимание на ситуации, при които жените са изложени на физическо или психологическо насилие;
25. подчертава важността на насърчаването на човешките права на жените и интегрирането на принципа на равенство между половете в гражданската, политическата, социалната, икономическата и културната сфера и в националното законодателство;
26. подчертава важността на засилването на ролята на жените при насърчаването на спазването на правата на човека и извършването на демократични реформи, при подкрепата за предотвратяване на конфликти и при консолидирането на политическото участие и представителство.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	3.9.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+ : 21 - : 0 0 : 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Angelika Werthmann, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Izaskun Bilbao Barandica, Mariya Gabriel, Gesine Meissner, Antigoni Papadopoulou

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	18.9.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 21 -: 3 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Michael Cashman, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Theocharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Santiago Fisas Ayxela, Isabella Lövin
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	María Irigoyen Pérez, Helmut Scholz, Claudiu Ciprian Tănăsescu